

RADIO & TV **FORUM**

MANDAG 18. DESEMBER

«Gud åpnet mine øyne for urettferdigheten»

Av Kjell Erik Moen

■ ■ Ian Smith. For 10-15 år siden var det navnet et nesten like forhatt symbol på raseundertrykkelse som Pieter Botha eller Friedrik de Klerk er det i dag. Fra 1964 til 1978 var han statsminister i Rhodesia og som sådan selve personifiseringen av den apartheid-politikken landet førte.

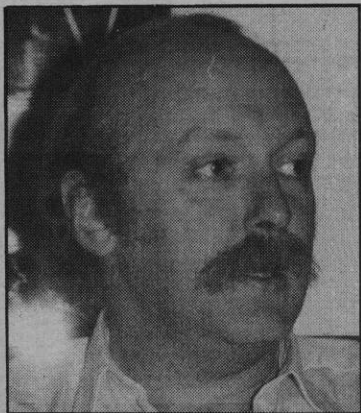
Etter år med borgerkrig måtte han imidlertid gi tapt for det svarte flertallet. I 1980 ble det gamle Rhodesia erklært som selvstendig stat, fikk en demokratisk valgt regjering dominert av svarte og skiftet navn til Zimbabwe.

En av Ian Smiths motstandere var hans egen sønn Alec Smith. Som statsministersønn i et land der de hvite var herskerklassen ble han født til store privilegier og ble oppdratt til å tro på sin egen og den hvite rases overlegenhet.

Men som ung mann hadde den bortskjemte statsministersønnen en religiøs omvendelse. I hans nye liv som kristen ble det plutselig umulig for ham å akseptere den urettferdighet han så rundt seg i forhold til de svarte. Han gikk aktivt inn i kampen mot apartheid i sitt eget land, vel å merke på den ikke-voldelige siden.

Det som særlig har gjort Alec Smith kjent her i landet, er boka «Nå kaller jeg ham bror», som handler om hans oppvåkning fra et skjermet liv i den hvite ghettoen til et liv i kamp mot raseundertrykkelse.

I P2s programserie «Nå kaller jeg ham bror», vil Svein Wiel Jørgensen lese fra boka. Dessuten får vi møte Alec Smith selv, som flere ganger har vært i Norge, og hans far Ian Smith. Programmet er det første av fem.

Alec Smith var raseskillestatens stasministersønn, men ble iherdig apartheid-motstander.